

[Henning Gjellerod]

Det er derfor, at en vetoret nødvendigvis skal anvendes restriktivt.

Socialdemokratiet vil gerne være med til at give pensionister lov til at bo hele året i deres sommerhus – det skal der overhovedet ikke herske tvivl om – men med den måde, som det er blevet strikket sammen på her, er vi bange for, at en del kommuner rundt omkring i landet – og det kan meget vel være kommuner f.eks. i Nord- og Vestsjælland, i det nordjyske og i det vestjyske, kommuner, hvis økonomi i forvejen er anstrengt og meget svag – vil kunne komme i klemme, for de bliver nu tvunget til at skulle påbegynde en ny og omfattende langtidspanlægning inden for det sociale og sundhedsmæssige område.

Vi finder ikke, at der er taget højde for de forandrede vilkår for disse kommuner. Derfor ville vi gerne have haft, at dette spørgsmål blev et anliggende imellem kommunerne og borgerne, således at kommunerne ved, hvad det er, de be-giver sig ud i.

Planlægning er, som jeg allerede har nævnt, en alvorlig sag, for der er ingen fortrydelsesret i planlægningen. Når et hotel, måske endda et højhushotel, en silo, et sommerhusområde, eller hvad vi ellers lægger ud i landskabet, først er placeret der, er der ingen fortrydelsesret, så bliver det liggende.

Derfor er det en alvorlig sag, og derfor bliver vi nødvendigvis nødt til i Socialdemokratiet at stemme imod lovforslaget.

Eva Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti er naturligvis helt enig med Socialdemokratiet i, at planlægning er en alvorlig sag. Derfor skal der også, som den socialdemokratiske ordfører da også nævnte, være principper og regler for, hvordan der planlægges. Når man hører Socialdemokratiet tale om denne lovgivning – eller jeg skulle måske snarere sige mod den nye planlovgivning – så får man jo fornemmelsen af, at der slet ikke er nogen regler mere, at alting flyder, som de gamle grækere sagde.

Således er det jo imidlertid ikke. Hvis man læser lovforslaget, vil man kunne konstatere, at der fortsat er en lang række regler. Men som jeg nævnte også ved andenbehandlingen, er det, det handler om, jo en forskel i menneskesyn, hvor Socialdemokratiet mener, at det er os herinde i Folketinget, der ved alting, at vi skal be-

stemme det hele, hvor man ikke har nogen tiltro til, at politikerne i amter og kommuner, for slet ikke at tale om den enkelte borger, selv er i stand til at forvalte det.

Vi mener, at vi med det foreliggende lovforslag har fundet den rette balance, således at vi både passer på vores smukke land og laver den nødvendige planlægning samt giver de mennesker, der er berørt af det, muligheden for selv at agere, for selv at vælge. Vi er ikke bekymrede ved, at man i en lang række tilfælde siger, at det overlader vi til kommuner og amtskommuner. Vi tror på, at det skal være sjældent, vi skal gribe ind fra statens side. Hvorfor skulle de andre ikke være nøjagtig lige så ansvarlige?

Hvad angår det, som jo næsten er blevet hovedpunktet – sådan oplever jeg i hvert fald stadig væk debatten, som Socialdemokratiet fører den – pensionisternes ret til at bo i deres sommerhus, hvis de har boet der i 8 år, så lad mig da betage, som vi har sagt utallige gange, at det generelle tilskud, der er til pensionisterne, følger med ud, når pensionisterne kommer til at bo der helårs, og det vil sige, at kommunen nu også vil få det tilskud og dermed muligheden for at agere og bruge de penge, der skal til.

Endelig vil jeg også nævne, at der skal vejledes. Såvel kommunen som pensionisterne skal have at vide, hvad det er at bo i et sommerhusområde, men det ved pensionisterne jo godt; de har boet der i 8 år, de holder af området og vil gerne bo der med den karakter, det har. Det er altså ikke meningen, at der skal etableres vej-belysning, snerydning og alt muligt andet.

Hvorfor kan man dog ikke i Socialdemokratiet have bare en smule tiltro til den enkelte og til andre end os selv herinde? Så ville vi kunne vedtage planloven i enighed.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Det er til hr. Henning Gjellerod. Han var meget bekymret for kommunernes økonomi, når nogle pensionister nu får lov til at bo i sommerhus helårligt. Der er et væsentligt forhold, der overhovedet ikke har været taget op i denne sag, og det er, at når en sommerhuspensionist flytter ud i sit sommerhus fra en anden kommune, bliver vedkommende pensionist jo skattepligtig i den kommune, hvor sommerhuset ligger, og de fleste, der har et sommerhus ud over et almindeligt parcelhus, er jo mennesker, der